

4. Bibliographie der Schriften

August Hermann Franckens, S. Theol. Prof. & Past. til S. Ulrich i Halle, og Gymnasii Scholarchæ, Haand=Postill, Eller Korte Prædikener Paa Søndage og ...

Francke, August Hermann

Kopenhagen, 1752

Sondagen efter Ry-Aar.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Beslutnings-Bøn.

S Herre Jesu, opfyld al den velsignelse, der er forkyndet med dette nye aars begyndelse. Lad din kierligheds første grøde, som du har skenket os i din omstærelse og navngivelse, være kraftig paa vore sieler, at vi maae frembære dig til nyt-aars-gave første-grøden af omvendelsen, troen, og en hiertelig kierlighed til dig, og derudi være bestandige indtil enden.

Amen.

Søndagen efter Ny-Aar.

Det nye Herrens velbehageligheds
Aar.

Jesus Christus, hvis naade og kierlighed er langt større og overvættens herligere, end vi den kand erkiende, hand, som og har boet iblant os, og har rigeligen bevist samme sin kierlighed paa os; hand komme ogsaa til os med naade, barmhertighed og velsignelse paa nærværende tiid, og fremsføre ved ordet i vore hiertter, hvad somer Gud behageligt, og os nytigt. Amen!

S Ikkelige i Herren! Vi vide, at paa denne søndag efter ny-aar pleyer den Evangeliste tekst om Christi daab af det 3. capitel hos Matthæus, efter den hos os

Det nye HErrens velbehageligh. aar. 153

os indførte kirke-brug, at forhandles. I samme
rept fortælles os nu, hvorledes den HErre JEsus
er kommen af Galilæa til Jordan til Johannes, for
at døbes af ham; og hvorledes ey allene den HErre
JEsus og Johannes har ifkun, som Guds tiene-
re, talt om, hvordan de kunde gjøre Guds villie, og
fuldfomme al retfærdighed; men hvorledes ogsaa
den hellige og hønlovede Tre-enighed har samme-
steds saa herligen aabenbaret sig, at dette endog i de
efterfølgende tider er snart bleven til et ordsprog:
I fald man vilde faae forstand paa Tre-enighedens
hemmelighed, saa skulde man gaae hen til Jordan,
og see, hvad der har tildraget sig, den gang JEsus
blev døbt af Johannes.

Om der endskiønt nu i denne den HErres JEsu
og Johannis den Døberes sammenkomst ere me-
get besynderlige ting gaaet for sig, som vi ikke har
nogen anden ting at sette i ligning med; saa trøster
det den HErres JEsu ord os dog, som hand har
sagt Matth. 28, 20. See, jeg er med eder alle
dage, indtil verdens ende. Og Matth. 18, 20.
Hvor to eller tre ere forsamlede i mit navn,
der er jeg midt iblant dem. For den sags skyld
have vi da med føye den tillid, at hand ogsaa paa
nærværende tiid vil være hos os og iblant os, for-
nemmelig, siden vi ey allene ere komne tilsammen i
hans navn til at forhandle og høre Guds ord, men
der endogsaa ere adskillige omstændigheder, som
komme dertil. I vide, at jeg har efter Guds villie
i fulde 23. aar forkyndet eder Guds ord paa dette
sted, som eders ordinaire Præst, og hvorledes Gud
har gjort en uformodentlig forandring for os alle

udi afvigte aar. Siden jeg nu, som min skyldighed er, er bestandig bleven i den hiertelige Kierlighedens baand til eder, og tænker saaledes at blive fremdeles, saa kommer jeg i saadan en hiertelig Kierlighed paa nærværende tiid endnu eengang til eder, og er til den ende ombedet af eders elskelige Værere, at jeg denne gang endnu, som tilforn, vilde forkynnde eder ordet, paa det vores Kierlighed og den indbyrdes gode tillid kunde herved vedligeholdes og styrkes, og at frugten af det embede, jeg har forstaaet iblant eder, og af det arbejde, som de endnu dagligen anvende, med det samme kunde formeres. Og siden dette skeer paa saadan en tiid, da vi nyligen har oplevet det nye aar, saa fører og denne omstændighed det med sig, at vi maae fornøye vores Kierlighed ved ny velsignelses og ny naades tilenssning af Gud og vor Frelser.

Saa vender jeg mig da til HErren vor Gud i den HErres Jesu navn, paakalder ham ydmygelig, og beder saaledes til ham for eder: O! Gud, stor af barmhiertighed, godhed og taalmodighed, lad den naade, hvilken du saa utrættet saa mange aar efter hverandre har bevist paa denne menighed, med dette nye aar paa ny frembryde over den samme, ligesom morgenrøden, og sæt den fremdeles til et eksempel paa din Kierlighed og naade. Hvad som dem af begyndelsen er forkyndet, det lad, som en levende sæd, der ikke er forloren for dig, endnu stedse bære nye frugter. Velsigne dertil det ord, der endnu med al trostak bliver dem forkyndet, paa deres hjerter, som høre det, at der maa følge bedring paa, endog hos dem, der ikke have villet lyde min røst, og om-

omvende sig til dig. Velsigne alle dem, der indtrif
denne time troligen arbejde paa ordet, det være sig
hos de gamle eller hos de unge, at det maa lykkes
for dem, og de maae dagligen trostes formedelt or-
ders frugt. Velsigne den priselige Øvrighed her
paa steden, og regier dem med din gode Nand, paa
det at de maae ret forestaae deres embede i HErren,
og din velsignelse maa komme paa dem og paa me-
nigheden. Velsigne den gandske denne kirke til-
hørende menighed her i Glaucha og i viingaarden,
og frie den fra alt det, der kunde forhindre din vel-
signelse, og paaføre dem forbandelsen og dine ret-
færdige straffe. Bliv ikke træt, o! Gud, i din taal-
modighed og langmodighed, og i din Kierlighed og
barmhertighed over dem, og lad ogsaa denne min
bøn for dem komme dem til velsignelse for Christi
kyld. Amen!

Lader os nu herpaa skride til ordets forhand-
ling, paakalde Gud om velsignelse dertil, i HEr-
rens bøn: Sader vor, du som o. s. f.

Terten.

Matth. Cap. III. v. 13-17.

Da kom JEsus af Galilæa til Jor-
dan til Johannes, at døbes af
ham. Men Johannes formeente
ham det meget, og sagde: Jeg haver behov,
at døbes af dig, og du kommer til mig.
Men JEsus svarede, og sagde til ham:
Lad

Lad det nu være; thi saaledes bør os at fuldkomme al retfærdighed. Da lod hand ham være. Og der JEsus var døbt, stegede hand strax op af vandet; og see, himlene aabnedes for ham, og hand saae Guds Aand fare ned som en due, og komme over ham. Og see, der kom en røst af himlene, som sagde: Denne er min Søn, den elskelige, i hvilken jeg haver behagelighed.

Den HErres, HErres Aand er over mig, derfor haver HErren salvet mig, til at kundgiøre et got budskab for de sagnmodige, hand sendte mig, til at forbinde dem, som have et sønderbrudt hierte, til at udraabe for de fangne frihed, og for de bundne fængselsers opladelse. Til at udraabe HErrens velbehageligheds aar. I disse ord, Etsfellige i HErren, har Esaias cap. 61, 1. 2. tilforn forkyndet det nye velbehageligheds aar, hvilket Christus skulde prædike. Thi Christus er det, som hand her fører talende ind, ligesom ogsaa Frelseren selv bekendte sig dertil Luc. 4, 21. Matth. 11, 5. Men disse ord ere ikke saa meget begyndt at opfyldes ved Christi fødsel, som ved hans daab. Thi her var først begyndelsen til, at Christus daglig forretede det samme, som der var tilforn forkyndet om ham ved Esaias udi de anførte ord; og taler sal. Lutherus meget deylig herom, saaledes: "Evangelisterne skrive lidet om den HErres Jesu barns dom, men de haste til det 30te aar, at beskrive hans embe-

"embede, hvortil hand er kommen, og siden haste de
 "ikke saa mere, men derefter beskrive de alle hans
 "ord, gierninger og tegn med stor flid og alvorlig-
 "hed, saa man vel kand see, at der i det Gamle og Nye
 "Testamente allermest sigtes til Christi daab, som
 "til det fornemmeste stykke i Skriften. Og der
 "gaaer ogsaa det Nye Testamente an, og ikke ved
 "Christi barndom." Dette fører hand videre ud
 i forklaringen over denne Evangeliske tekst i hans
 kirke-postill, og sammenligner ikke alleneste Esaie
 ord dermed cap. 61, 1. men endogsaa Ap. G. 1, 21.
 Marc. 1, 1. for at vise, at det Nye Testamentes og
 Christi naade-riiges begyndelse regnes endog i den
 Hell. Skrift egentlig og paa det nærmeste fra denne
 tiid af. Vi vil, saa meget som i forshed skee kand,
 eftergaae dette spor, og af den oplæste tekst berragte

Begyndelsen paa det nye HErrens velbehageligheds aar.

- I. Omstændighederne, som gif for
 Christi daab.
- II. I Christi daab selv, og det dermed
 er forbunden.

GUD lade saadant skee, ligesom vi have bedet
 derom, i velsignelse, for Christi skyld.
 Amen!

Afhandling.

Den første Deel.

Svad nu, Elskelige i HErren, de omstæn-
 digheder er angaaende, der ere gaaet
 foran for Christi daab, saa vil vi ik-
 kun

Fun for fortheds Skyld legge merke til disse tre, hvilke vel de øvrige ere begrebne i med: 1) Hvorledes JEsus er kommen fra Galilæa til Johannes, for at lade sig døbe af ham. 2) Hvorledes Johannes har vegret sig ved at døbe JEsu. 3) Hvorledes den HErre JEsus ved sit svar alligevel har faaet ham bevæget dertil.

Den HErres JEsu komme er altid merkvaerdig. Hand hedder $\delta \epsilon \chi \theta \mu \epsilon \nu \omicron \varsigma$, den, som kommer. Matth. 11, 3. Nu er vel hans tilkomst i Kiødet, og dernæst hans anden tilkomst til dommen fornemmelig viist os af den Hellig Aand i den Hellige Skrift, at vi derpaa skulle rette vore hjerter. Men saa tit som der ogsaa ellers tales om den HErres JEsu komme, saa skal vi vel merke derpaa. Thi Christus er idel viisdom, idel Kierlighed, idel sandhed, idel kraft. Saa ofte hand nu kommer, saa findes og hos hans komme hans viisdom, Kierlighed, sandhed, kraft, og alt det gode, som Skriften giver os paa ham at kiende. Her kommer hand af Galilæa til Jordan til Johannes, at døbes af ham. Der see vi hans viisdom iblant andet derudi, at hand tager den rette tiid i agt, til at udføre Guds raad til vor salighed; hans Kierlighed, i det hand kommer selv og fremstiller sig, ihvorvel hand veed, at hand ligesaadan skal døbes med liddelser, som her med vand; hans sandhed, i at opfylde alt det, som er skrevet om ham; hans kraft, i hvilken hand nu gif hen, at fuldkomme al retferdighed. Dette henhørde til det, at hand nu gjorde begyndelse med at prædike det nye HErrens velbehageligheds aar.

Men

Men vi see, at Johannes har begret sig derfor, formener ham, og siger: Jeg haver behov, at døbes af dig, og du kommer til mig. Johannes var sendt hid for ham, saa at alt folket løb til ham, førend man endnu vidste noget af den H^Ere J^Esu at sige. Men Johannes dømte ikke høje om sig, end hand var, og viiste ved al leylighed hen til J^Esum, at det var ham, der skulde begynde det nye H^Errens velbehageligheds aar. Derfor er ogsaa denne hans vegring her opskreven for os, at vi deraf kand see, hvad for en mening hand har havt om d:n H^Ere J^Esu, endog førend hand endnu havde seet Manden komme ned over ham, hvilket ellers var det sidste tegn, Gud havde givet ham paa, at denne J^Esus var sandelig den Christus. Saa viser da nu dette ord, hand har talt til J^Esum, os hen til denne J^Esum, at det er ham, vi skal vente det nye H^Errens velbehageligheds aar af.

Men hvad svarer J^Esus ham? Hand sagde til ham: Lad det nu være; thi saaledes bør os at fuldkomme al retfærdighed. Paa dette svar tilstedde nu Johannes ham det. Hvorfor? Fordi hand troede, den H^Ere J^Esus vidste bedre, end hand, hvad der maatte skee og fuldkommes efter hverandre, paa det at al retfærdighed kunde fuldkommes af ham. Og saaledes maatte den lyndighed, Johannes har beviist vor Frelser, (thi i lyndighed gjør hand det, at hand døber ham,) ogsaa vise os hen til den samme, som den rette Mand, der skulde begynde det nye H^Errens velbehageligheds aar, og den vi skulde være af troens lyndighed skyldige.

ge. Det er kortelig de omstændigheder, som ere gaaet foran for Christi daab.

Den anden Deel.

Sader os nu ogsaa for det andet betragte Christi daab selv, og det, som dermed er forbunden. Daaben bliver kun nævnet med eet ord, da det heder: Der JEsus var døbt. Hand har klædt sig af, er gaaet ned i Jordanden, og har ladet sig af Johannes dyppe ned under Jordans vand. Heri er der ikke gaaet noget besynderligt for sig; men ligesom det gik til med andre mennisker, det er, med bar syndere, naar de lode sig døbe af Johannes, ligesaadan gik det og her til med den HErre JEsu. Men det er hemmeligheden: Denne JEsus er ingen syndere, men det uskylde og ubesmittede Guds Lam, hvilket nu staaer der i Jordan, at lade sig døbe ligesaadan, som syndere, paa det hand herved kunde gjøre begyndelse til det nye HErrens velbehageligheds aar, og give tilkiende, at hand vilde bære vore synder, og afstøe os deraf med sit blod. Her seer det legemlige øye ifkun den udvortes handling ved daaben; men troens øye seer paa det, som vi nu har sagt.

Og deri bestyrker det os, som dermed var forbunden, eftersom teksten viser os sligt i de øvrige ord. Hand stigede, heder det, strax op af vandet; og see, himlene aabnedes for ham, og hand saae Guds Aand fare ned, som en due, og komme over ham. Og see, der kom en røst af himlene, som sagde: Denne er min Søn, den elskelige, i hvilken jeg haver behagelighed.

hed. Alting er her merkeligt. Hand stige strax op af vander; strax skal nu det nye HErrrens velbehageligheds aar begyndes. Og see, heder det; nu skal vi merke derpaa, nu skal det nye HErrrens velbehageligheds aar gaae an. Lucas setter til cap. 3, 21. Hand bad; Der skal vi see, hvo der er vor rette Ypperste Præst, der med sin bøn lukker himlen og Guds hierte op for os. Himlene, heder det fremdeles, aabnedes for ham. Der skal vi merke, hvem vi maae findes udi, naar vi ogsaa vil have dette nye HErrrens velbehageligheds aar, og himlen skal være aabnet for os, nemlig udi Christo, ligesom Paulus alle vegne, i sær Phil. 3. meget eftertryffeligt lærer. Og hand saae Guds Aand fare ned som en due, og komme over ham. Det var det tegn, Gud havde givet Johannes paa, at denne var den Christus og Guds Søn, der skulde dobe med den Hellig Aand. Joh. 1, 33. 34. Ham skal vi hen til, om vi ellers vil have deel i det nye HErrrens velbehageligheds aar, og være døbt med den Hellig Aand. Og see, heder det endnu videre, der kom en røst af himlene; det er den himmelske Faders røst, der selv vil vidne om sin Søn. O under! O kiertighed! Gud pegger selv med sin røst af himmelen paa denne Jesum for os, som den, ved hvilken vi skal bekomme et nyt velbehageligheds aar af ham. Thi hand sagde: Denne er min Søn, den elskelige, i hvilken jeg haver behagelighed. Hvormed hand vilde sige saa meget: Denne er det, hvis ord I skal antage, omvende eder af hiertet, og troe paa ham, saa vil jeg for hans skyld være eder naadig, og her udi

I. Deel. 8 mit

mit naades rige paa jorden; og siden ogsaa udi herlighedens rige have en evig behagelighed i eder, at der nu herefter skal kun være eet eneste naades og Kierlighedens aar, nemlig den uendelige evighed; thi hvo som omvender sig, og troer Evangelium, og bliver i denne min Søn, den vil jeg elske, og vil have min lyst og glæde i ham altid og evindeligt. Saa have vi da ogsaa seet begyndelsen til det nye HErrens velbehageligheds aar, udi Christi daab, og det, som dermed er forbunden.

Tilegnelse.

Ach! lader os nu, Elskelige i HErren, med al flid see til, at vi maae føre os alt dette til nytte efter Guds villie, og saaledes, som vor tilstand udkræver.

Her taler jeg nu først dem til, der vel med mun- den bekiende sig til Christum, og altsaa vil være anseete, som de ogsaa vare bleve deelagtige i det nye HErrens velbehageligheds aar, men endnu ikke have omvendt sig til Christum med deres hjerter, men holde deres blotte historiske indbildte troe for den rette levende og saliggjørende troe, og derved fremture i deres synder. Hvad jeg har gjort paa saa mange bede-dage, og hvad jeg ogsaa ingen tiid har efterladt i andre prædikener, det gjør jeg paa ny ved denne leylighed, og raaber til eder med Johanne og Christo: Omvender eder; thi himmeriges rige er kommen nær; gjører derfor omvendelsens værdige frugter; uden en sand poenitents og ret grundig omvendelse i eders hjerter er det umueligt, at I skal blive salige. I maae være
døds-

døbt, I maae høre prædiken, saa meget I vil, I maae have saa megen videnſkab om chriſtendommen, ſom I vil, og ellers udvortes gjøre baade det og det, ſaa forſikrer jeg eder om det i dag, ſom jeg vel tusinde gange har forſikret eder om: Eders hierte maa i grunden forandres, overſettes af den gamle i den nye fødsel, bringes ud af den fiodelige ſikkerhed til en ſand Gudsſkygt, af den indbildte troe til Guds kraftigheds troe, af ſyndens tjeneste til retfærdigheds tjeneste, i ſteden for verdens kierlighed opfyldes med Jeſu Chriſti kierlighed; ellers er alt eders haab og al eders trøſt lutter falſk indbildning, og ved enden ſkal I finde eder gruelig bedragne, naar I mene at erlange HErrens velbehageligheds aar, og hevnens dag rammer eder, hvilken Gud har truet alle dem med, ſom ikke hyde hans ſandhed. Hører paa mig paa denne dag, ſiden vi nu ikke komme til at tales ved, ſom tilførn. Gud lade det ord, ſom jeg taler paa denne tiid, gaae omkring iblant eder, at opvække ſamvittighederne, paa det ingen iblant eder ſkal kunde ſkiule ſig for ſin ſamvittighed, men føle det i ſit hierte, ifald dette ord ogsaa vedkommer ham, og hand er ſaadan een, hvis hierte der endnu ingen ſand omvendelſe er gaaet for ſig udi. Eder alle, ſom Gud ſaaledes ſammenfatter for mig i deres ſamvittighed paa nærværende tiid, ſarner jeg i troens og kierlighedens arme, ſtiller eder frem for HErren, og taler ſaaledes for eder: Ach! HErre, ſee dem an, og omvend dem, giv dem naade til omvendelſe, lad dem blive ædrue af ſatans ſnarer, og lad dem erkiende, at du er den, der ſaa længe har ledt efter deres ſiele, og nu paa ny tilby-

der dem sin naade, paa det dog det ord, der saa længe er bleven strøet paa deres hiertes haarde og usfrugtbare ager, endelig maa trænge ind i deres sieler, og de dog endelig til deres frelse maae erfare nytten af din sandhed, som er dem forkyndet. Nu, I elskelige, jeg formoder om eder, at, ligesom jeg for min deel priser Gud for, at han gjør denne barmhertighed mod mig, ogsaa endnu at legge eder dette formanings ord paa herte, I ligeledes ogsaa skal erkiende saadant med taksigelse, tage dette ord med eder, beholde det i eders hjerter, og derved lade eder redde fra fordervelsen.

For det andet taler jeg ogsaa eder til, I som ere blevene ordet lydige, og nu have lært af forfarenhed, hvad det er, at erfare det nye HErrens velbehageligheds aar i sit herte og i sin siel. I have smagt Evangelii kraft; eller, have I end endnu ikke saa følelig smagt den, som I vel ønske, saa findes der dog hos eder fattigdommen i aanden, det sønderbrudte herte, og hvad som ellers i den rette orden udkræves dertil, at den Herre Jesus kand prædike et nyt HErrens velbehageligheds aar for os. Siden nu Gud har virket dette i eders sieler, at I hade det naturlige væsen i den gamle tilstand; derimod af hertet elske det nye væsen i naade-standen, saa seer jeg eder an, som trosten i mit embede, som jeg næst mine elskeligste Colleger har forestaaet iblant eder. Men betænk, at det nu er eders kald, at være et salt i den hele menighed. Derfor vogter eder, at I ikke forfalde i det gamle væsen igien. Thi naar saltet mister sin kraft, hvormed skal man da salte? Men besitter eder meget mere paa, at I
maae

maae være et got salt for H^Erren, paa det, naar de andre see eders bestandighed, og blive vaer, hvilke gode frugter Guds ord bær hos eder, de da ogsaa derved kand iade sig bevæge til, afhierttet at omvende sig til Gud. Ligesom J, efter den kundskab, Gud har forlenet eder, ville, at andre skulle være, saadan stiller eder dem til et exempel og mynster for øyen. Dertil beder H^Erren, som en allene har ladet prædike det nye velbehageligheds aar for eder, men har endogsaa begyndt det i eders siel, om al fornøden kraft i levet og omgængelse, ja ogsaa i lidelse, i seld J nemlig skulde værdiges til at blive forhaanede for Christi navns og hans troe efterfølgelses skyld, eller vel og at døbes med den daab, som hand er døbt med, udi mangehaande trængsler. J ønske jo vel, at J maatte blive døbt af ham med den Hellig Aands levende vande, og eders siele ret maatte oversvømmes med hans naades flod. Det er got, at J ønske sligt, og det er ogsaa den H^Erre J^Esus, der døber med den Hellig Aand, deri tage J ikke fejl. Men, saafremt J vil have saadant eders ønske bønhørt af H^Erren, saa bliver i daglig poenitenses øvelse, i vaagen og beden, i ydmyghed, i hiertelig broderlig kiertighed, foragter ingen, som endnu ikke har den naade, der eder er vederfaret, misunder ingen, der har mere naade, end J, elsker Guds ord, hører og betragter det samme gierne, og bliver det samme lydige, fornyer ogsaa daglig eders kamp imod synden, værer taalmodige, naar det ikke gaaer saaledes i det udvortes, som fiend og blod vil have, lad det gaae, som det gaae kand, vider J dog noget bedre, og at H^Erren har begyndt et nyt vel-

166. Det nye HErrens velbehageligh. aar.

behageligheds aar i eders hiert: glæder eder der-
ved, lover og priser HErren derfor, og nyder hans
naade med en god og glad samvittighed, vel viden-
de, at dette nye velbehageligheds aar skal ikke faae
ende, men at I formedelt troen skal gaae ud af ti-
den ind i evigheden, og være hos HErren evindelig.
Amen!

Beslutnings- Bøn.

HErre JEsu, dig være lof og pris, fordi
at du ogsaa denne gang har forlenet
din naade til ordet at forkynde. Lad
den bøn, der nu paa denne tiid er giort for
denne menighed, siden vi have oplevet det
nye aar, begynde at opfyldes paa en velsig-
net og kraftig naade; og velsigne ogsaa for-
manelsens ord saa vel paa dem, der endnu
ere i deres gamle væsen, at de maae blive om-
vendte, som paa dem, du har begyndt dit nye
velbehageligheds aar udi, at de maae blive
styrkede i deres løb, og i deres øvrige
livs-tiid blive dig troe. Amen!

Hellig tre Kongers Dag.

Bisdommen og daarligheden, hiin
i den alvorlige, denne i den skiodesløse
søgen efter Christum.

JEsus Christus, det verdens lys, oplyse os
med livets lys, og opvarme vore hiert i
Guds Kierlighed. Amen!

Elste